

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

SUMARI

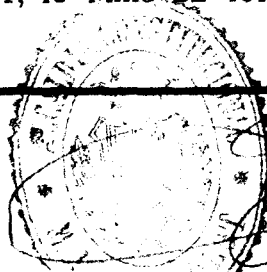
Festa de la Unitat Catalana, per J. de Miramar.—*Exposició Ivo Pascual*, per Francesc Pujol.
—*Pensaments de Josep Joubert*.—*Notes catalanes*.
—*Noticiari*.

Donatiu de l'Ajuntament

ANY II NÚM. XXXVII

OLOT, 19 MAIG DE 1916

Per subscripció i anuncis, i tota correspondència en general, adreçar-se al
Gerent de VIDA OLOTINA: «Lliga Regionalista», OLOT

CONDICIONS

Suscripció. 1'25 pessetes trimestre.
Número solt 10 céntims.

ANUNCIS { Una plana. 5 pessetes
Meitat de plana. 3 »
Quart de plana 2 »
Octau de plana 1'50 »

DESCOMPTES

Per 6 insercions, el 10 %; per 12, el 25 % i per 24, el 50 %

ESQUELES MORTUORIES { Una plana. 6 pessetes
Meitat de plana 4 »

Pagos a la bestreta

OBRES DE DONYA MARIA MONTESSORI

: : : Método de la Pedagogia Científica : : :
aplicado a la Educación de la Infancia

1 volum, tela, Ptes. 7'50
» rústica, » 6'00

== Manual Práctico del Método Montessori ==

1 volum, tela, Ptes. 4

Els millors llibres d'orientació pedagògica.

Els millors llibres d'educació moderna.

Les comandes a la

CASA EDITORIAL ARALUCE

CORTS CATALANES, 392.--BARCELONA

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

ANY II NÚM. XXXVII

OLOT, 19 MAIG DE 1916

FESTA DE LA UNITAT CATALANA

Festa triomfal d'amor i patriotisme, jornada gloriosa de bella significança, dia felís per a Catalunya sempre benamada nostra, ho serà la gran festa de la Unitat Catalana que ha de celebrar-se diumenge al Parc Güell de Barcelona.

Cinc mil catalans de cor, pervinguts de tots indrets, plens de entusiasme i amarats de conscienta catalanitat, s'aplegaran joiosament en àpet fraternal, que devindrà alhora ritus solemne, a la vessant de la montanya conversa en jardí admirable des de la qual se descubreix en visió esplèndida, la gran ciutat i el mar llatí. Aquells bons catalans seràn la representació genuina de la totalitat del nostre poble que espiritualment assistirà al empès a tan grandiosa i patriòtica solemnitat.

Catalunya serà exaltada i glorificada en aquest dia memorable per tots els bons catalans. I aquesta exaltació de Catalunya per medi de la solemne consagració de la unitat del nostre poble, és la més significativa prova de la força irressistible que en si te enclosa l'ideal superior del nacionalisme català.

La matrona escaiguda i forta qui geia acondormida i silenta de tres centuries ençà, va esser desvetllada sortosament a la fressa armoniosa dels cants dels poetes, qui restauraren les gales envellides amb que s'adornava, renovant-li aixís la formorrera i la elegancia innates. Emperó la gentil matrona restava encara subjecta i esclavitzada; i aixó era més pena per a ella ara que ja vivia i se sabia hermosa, i recordava ansiosament el temps venturós en que era senyora i mestressa, poderosa i res-

pectada, de cà seva, de moltes i extenses terres llunyanes i també de la blava mar llatina.

I aixís, rememorant la grandesa antiga, maleint el fat malestruc que l'havia retuda en el començ de la gloriosa ascensió empresa vers una cultura propia i engrandiment perdurable; la matrona gentil, pronuncià una paraula sagrada, no pas de tots els seus fills compresa, emperó si reveladora per als molts qui la comprenen, de tot ço que ella volia dir i'ls demanava: vull esser ço que soc: *Nació*.

Des de allavors, fidelment, infatigablement tots els bons catalans hem lluitat, hem propugnat per obtenir el vehement desitj de la nostra gentil matrona Catalunya, per alliberar-la de servitut, per a reconstituir-la en lo possible i dintre del estat de coses actuals en la seva personalitat característica i individual, per a aixís continuar el camí tot just començat cap a una cultura i una civilització nostrades.

La via és dolorosa i feixuga; a voltes la amarguesa dels contratemps i forts obstacles condolen i espanten l'ànima; emperó també devenen dies gloriosos, i allavors s'aixampla el cor i els pits respiren desfolgadamente. Aixís com els vianants, hem pujat fatigosament la costa abrupta, i som ara al cim d'una collada; hom se folga en el camí ja fet, i mes si la jornada ha sigut dura; contempla l'horitzó nou amb delectança; fita la vista al bell cim de tot, respira fons i delitosament reprén decidit, serenament, infatigablement la ascensió gloriosa.

La festa de la Unitat Catalana és la parada per a agafar halé en mitg del molt camí ja corregut, i rependre la embranzida forta cap l'alt cim de la reveindicació de nostra nacionalitat.

La Lliga Regionalista afirmarà diumenge per llabis dels seus parlamentaris i principalment del nostre Cambó ço que vol Catalunya i lo que necessita el nostre poble ara com mai en les crítiques circumstancies del moment actual.

La seva paraula serà avalada per aquella gernació immensa de bons catalans que representarà la totalitat del nostre poble.

J. DE MIRAMAR

EXPOSICIO IVO PASCUAL

I

Nostres estimats pintors, quan pinten, tenen dies de tot, perquè ja se sab que l'inspiració té alts i baixos, i tan aviat els porta a dalt com a baix, fent-los passar de mort a vida per medi de llurs obres, perquè les més enlairades i encertades de vegades van precedides de les que ho són menys o no ho són gens.

Lo que hi ha, és que'ls pintors que nosaltres estimem i considerem com lo bó i millor de Catalunya, paralelament al dò d'arribar a produir les obres immortals o que's mereixen ser-ho, tenen el dò de conèixer les que ho són i les que no ho són, i és miren llurs propis treballs i les obres de llurs mans, com si fossin de les mans d'un altre, fins al punt de jutjar-les amb una imparcialitat que fa fredat per la fredor que suposa, perquè, si per produir lo que'ls hi dóna el primer dò de que hem parlat, són calents com un foc, per a arribar a lo que'ls hi dicta el segón dò, son frets com un glaç, i aixó té molta més importancia de lo que sembla a primera vista, perquè demostra fins a quin punt en aquets homes hi està arrelat el sentiment del veritable element estètic d'una obra artística, que ni se'ls hi ofusca veient llurs mateixes obres, ni la passió els hi priva el coneixement, perquè ni lo séu propi els hi posa una vena als ulls.

Tots sense escepció, o amb escepcions contades, qui més, qui menys, tenen les diferencies que diem i encare que, si es molt cert que n'hi ha alguns que no arriben mai a deixar les obres desproveides del dò de vida, que deia en Milà i Fontanals al senyalar les principals condicions estètiques, n'hi ha que arriben a produir treballs que no en tenen gens ni mica o en tenen tan poc, que nosaltres, que com aquell qui diu els hem vist neixer al món de la pintura; que és un món de tots colors, quedem molt més estranyats de veure'ls-hi produir aquests treballs vuits, que de veure'ls-hi les maravelles pictòriques plenes que generalment produeixen, i aixó que no cal dir que l'admiraçió que'ls hi tenim no té punt de comparació, i és que, com que sabem fins on estàn dotats per la naturalesa, ens sembla mentida i no'ns en sabem avenir de qué el dò els pugui deixar, acostumat com està a estar en tan bones mans.

II

Als que entrin a l'exposició de pintures que l'Ivo Pascual o l'Ivo

P. com ell se firma a les teles, té a cà'n Parès o al Saló Parés, que'n diuen, i vegin l'extesa de quadres al oli que hi exposa, l'un al costat del altre, no endevinaríen mai de la vida, ni s'ho creuríen, encara que'ls ho juessin, que aquell mateix pintor ha portat quadres d'Olot, que és d'allí on fa una temporada que porta tots els que exposa, que no'ls ha volgut ni exposar, perquè ha vist que al costat dels altres no podíen anar ni amb rodes, ja que'ls que exposa són els més inspirats que ha fet i el de les *Corominotes* i un altre que no volem dir quin és, perquè els nostres llegidors ja'l veuràn, son obres que no han fet més que passar, tal com raja, com aquell que no diu rès, d'allí on són, a la pensa del pintor, de la pensa del pintor als braços, dels braços a les mans, de les mans als pinzells i dels pinzells a la tela i no més amb el temps material de fer aquest curs, la pintura catalana no havia tingut mai dos moments tan feliços, que de tant feliços que son ens en recordarem sempre, perquè allí hi ha de sobres tot lo que's necessita per arribar al cor de la vida i estàn pintats d'una manera que costaria molt d'explicar i de fer entendre. I una de dues: o els llegidors els han vist o no'ls han vist; si'ls han vist ho saben tan bé com nosaltres i si no'ls han vist estem segurs de que els aniràn a veure i podràn saber lo que are no diem i conté l'admiració que mereixen.

III

Are bé, aquests dos quadres, veritables obres mestres, que van acompanyats d'una col·lecció finíssima, que, com diu molt bé en Francesc Vayreda, és de lo més fi que s'ha pintat a Barcelona o mes ben dit a Catatunya, han vingut d'Olot amb els quadres que no exposa, de que parlàvem en la primera part d'aquest article i que son representants de la depressió estètica esmentada i venen a ésser l'enfonzament que ha servit al Ivo per emprendre l'enbranzida que l'ha portat allí on l'ha portat, o bé venen a ésser la caiguda que ha fet després d'aquesta mateixa embranzida, porque no sabem si van ésser pintats abans o després de les dues obres mestres que té a cà'n Parés i diem aixó porque amb tot i que, com ja hem dit i repetim sempre, ens vé de nou veurer als nostres pintors sense el dó que tenen, considerem que és molt natural que'l que arriba allí on l'Ivo a arribat aquesta vegada, reposi abans o deprés, perquè l'inspiració és com tot i fa com nosaltres, que hem de reposar abans de començar o quan acabem.

I parlant d'un altre cosa, direm que la tendencia típica de l'Ivo Pascual, cap a la idealització del paisatge demostrada palesament en les altres

exposicions que ha fet, aquesta vegada se'n ha apartat del tot, per arribar a lo que'n podríem dir la producció de *Les Corominotes*, que es una fita pictòrica, en la historia de la pintura catalana, i casi del tot per arribar al altre quadre que no hem anomenat, perquè efectivament, *Les Corominotes* tenen un realisme que es nú i crú i l'altre, conservant aquest realisme d'una manera molt marcada, presenta un cert idealisme que ve directament del de les altres exposicions i s'empalma amb el 'que impregna tots els altres quadres que are exposa, que son idealistes del tot, amb certes concessions relistes molt ben travades i molt ben combinades amb les altres que donen la nota; de manera que les *Corominotes* son les úniques realistes de tota la exposició, al revés d'aquell quadre de Girona que representa les cases de vora el riu i els principals edificis religiosos de la ciutat, vistos des de la Devesa, que es el jardí mes gran de Girona i tot el quadre de dalt a baix està ple d'aquella idealitat típica d'en Pascual, fins al punt de que no hi ha ni un sol recó de l'obra que n'estigui exent.

En el quadre que no hem anomenat, perquè encare no hem vis el catàlec i no sabem com se titula o es titularà, ni quin número tindrà i que hem dit que era real i ideal alhora, s'ha de dir que de mitg en amunt, és de lo millor que s'ha pintat i és pot posar al costat de qualsevol obra del ram de la pintura i de mitg quadre en avall o els pinzells no l'han obeit o l'Ivo no'ls hi ha pogut dar lo que ha posat a la part de dalt, de tal manera que tot aquell tros és com un dels quadres que ell no ha volgut exposar i contrasta amb l'altre mitat que's immortal.

Després d'aquestes consideracions fetes avans d'haver pogut tornar a dar una mirada a les obres de que parlem, perquè l'article ha d'entrar en caixa de precís i no hi ha temps material, felicitem al Ivo, pels seus treballs que representen una concentració dels mérits que ja tenia i que encara no s'havien fos els uns amb els altres, com aquesta vegada.

FRANCESC PUJOL

De «Revista Nova»

PENSAMENTS DE JOSEP JOUBERT

Joubert pintat per ell mateix

Jo m'assemblo en moltes coses a la papallona: com ella jo estimo la

llum; com ella jo hi cremo ma vida; com ella ting necessitat per desplegar mes ales dins la societat, que fassi bó al meu voltant, que el meu esperit se senti rodejat i com penetrat d'una dolça tebior, la de l'indulgencia; jo ting l'esperit i el caràcter fredelúc.

Me fa pena el deixar París, perque es precis separar-me dels meus amics, i me fa pena de deixar el camp, perque'm tinc de separar de mi mateix.

Jo tinc el cap molt aimant i el cor obstinat. Tot lo que jo admiro m'es car, i tot lo que m'es car no pot ser-me jamai indiferent.

Quan els meus amics son bornis, jo'ls esguardo de perfil.

Al revés de planyer-me de que la rosa tingui espines, jo estic content de que l'espina estigui coronada de roses i de que l'esbarzer tregui flors.

No he jamai après a mal parlar, a injuriar ni a maleïr.

Quan jo recullo petxines i hi trovò perles, ne trec les perles i llenço les closques.

Si fos precis triar, preferiria la mollesa que deixa a n'els homes temps per devenir millors, que la severitat que'ls torna pitjors, i la precipitació que no espera l'arrepentiment.

La bondat dels demés, me dona el mateix plaer que la meva.

Com Dèdal jo'm forjo ales: les composo poc a poc ajustant-hi cada dia una ploma.

La revolució ha trencat mon esperit del mon real, tornant-me'l molt horribble.

Vosaltres arriveu a la veritat per la poesia, i jo arrivo a la poesia per la veritat.

Si hi ha un home atormentat per la maleïda ambició de fer quebre tot un llibre en una pàgina, tota una pàgina en una frase i tota una frase dintre d'un mot, aquest soc jo.

NOTES CATALANES

UN ARTICLE INTERESSANT.—El «Diario de Gerona» corresponent al dissapte passat dia 14 del que cursa, reproduïa un interessant article de política electoral, publicat en el setmanari tradicionalista de Berga «Bandera Regional», i firmat per D. Joan M.ª Roma diputat provincial jaumista de Barcelona i membre de la Junta Regional dimitent.

En ell se fa història documentada de les negociacions entaulades entre la Lliga Regionalista i el quefe regional jaumista Sr. Junyent, les quals haurien arribat a la fi, però que no pogueren realitzar-se per la diferència de criteri sorgida entre la Junta Regional i el marquès de Cerralbo quefe delegat jaumista, qui entengué millor, contràriament a aquelles, pactar amb en Romanones.

Proba com aquest pacte ha estat funest per al partit jaumí que ha vist derrotats a Catalunya tots els seus candidats que lluitaven en les eleccions passades. Culpa de semblants desacerts com a principals causants, als jaumistes de Girona, els quals també han sigut els que més palpablement han pogut copsar-ne el fruit de la seva labor, inspirada en petiteses i rencunies personals, fins al extrem de deixar-se portar per l'odi i l'orgull. I així veieren com amb la derrota del seu candidat, fracassaren també amb ell tots els altres candidats liberals i republicans d'aquesta província, apoiats obertament per ells.

«En resum:—diu el Sr. Roma—El Quefe regional, d'acord amb la Junta, havia pactat una coalició amb els regionalistes, en virtut de la qual s'assegurava el triomf a Catalunya de *6 diputats a corts i 2 senadors*. El Sr. Quefe-Delegat, assessorat pels nostres correligionaris de Girona, o més ben dit pels nostres correligionaris de Girona senyors don Joaquim Font i Farga i don Josep M.ª Vilahur (a la vegada assessorats aquets per don Dalmau Iglesias) cregué més convenient i beneficiós pactar una aliança amb el govern».... després vingué la «debacle».

Un sol diputat català jaumista se sentarà en els escons del parlament, el Diputat per Olot D. Pere Llosas, al qual van intentar combatre també els jaumins de Girona.

Cal reconèixer que tal article és una contundent acusació dels desacerts dels jaumins desorientats de Girona.

D'UNA CONTROVERSIA:

El diputat provincial jaumista D. Josep M.ª Vilahur, qui en el mitin de propaganda electoral, se permeté fer algunes afirmacions contràries a la obra d'ensenyança en la Mancomunitat i a la seva gestió econòmica del any 1914, i que per tal fou reptat per el diputat provincial regionalista de Barcelona,

en Puig i Cadafalch, havent aquell acceptat el repte; rescentament al ser requerit per el Sr. Puig per a concretar els punts i objecte de controversia, ha refusat efectuar aquesta, declarant que no hi hauria materia controvertible en lo dit per ell, relativament a lo que concretava el Sr. Puig o sia sobre les materies referents a la ensenyança de la Mancomunitat i a la seva gestió econòmica del any 1914, lluint aixís un petit paper.

EL DONATIU DEL MINISTERI DE INSTRUCCIÓ PÚBLICA FRANCÈS A LA BIBLIOTECA DE CATALUNYA.—Desitjant completar el seu fons de llibres de ciencia francesos amb un conjunt sistemàtic, competentment triat dins de cada especialitat, l'Institut d'Estudis Catalans es va dirigir en febrer darrer al Ministeri d'Instrucció Pública francès, gestionant l'adquisició per la Biblioteca de Catalunya del conjunt de volums que figuraven l'any passat en la instal·lació de Ciencia Francesa feta a l'Exposició de Sant Francisco de California. El Ministeri contestà oferint no solament reconstituir aquell conjunt sinó també de fer-ne donatiu a la Biblioteca.

Aquets darrers mesos han estat ocupats pel Ministeri en reunir la col·lecció. Aquesta arribarà a Barcelona un dia d'aquets. Serà feta de la mateixa una Exposició pública, l'obertura solemne de la qual està fixada pel pròxim dia 28 de maig.

Es publicarà abans un prospecte contenint la noticia d'aquesta Exposició i el programa de les cerimonies que es verifcaràn durant la mateixa.

PER L'OFICIALITAT DE LA LLENGUA CATALANA.—Presidint don Lluís Duràn i Ventosa, es celebrà el passat divendres a l'Academia de Jurisprudencia i Legislació, la solemne sessió pública per a procedir se a la lectura de l'Exposició que s'adreça al Govern demanant la oficialitat de les llengües regionals davant dels tribunals de justícia.

L'acte fou brillantíssim, llegint don Ramón Coll i Rodés l'Exposició, que ell ha redactat, i pronunciant eloqüents parlaments els senyors Bofill i Matas i Ventosa i Calvell.

Els atacs inferits a la nostra llengua aquets darrers temps han produït aquest efecte altament esperançador. No han aclaparat el nostre altíssim sentit patriòtic, sinó que encara han fet reaccionar la nostra gent. I Catalunya ha comprès que no devia limitar-se a defensar l'ús del català en allò en que ja se li consent, sinó que deu demanar cada dia més que se li permeti el dret d'usar sa propia llengua en totes aquelles esferes de que està encara proscria.

I aquest acte preparatori del plantejament del problema que ben aviat haurà de tenir en les Corts la seva ressonancia, ha estat una demostració palpable de la voluntat de Catalunya, representada per un dels seus elements intel·lectuals de major significació.

PERE AUBERT
Impressor—Olot

Fàbrica de Gas. - Girona

VENDA DE

CARBÓ DE COK

Telèfon { Comarcal GIRONA, 54
Interurbà id. 33

També s'en ven a OLOT:
Carboneries **JOAN RIGAT**,
(a) Xurri, carrer Hospici, 9
i demés que tinguin anunci de
la fàbrica en son establiment.

QVADERNS D'ESTVDI

Aquesta Revista formarà anualment dos volums d'unes 400 pàgines cada un. La publicació es farà cada mes, llevat els de Juliol, Agost i Setembre, en fascicles d'un mínim de 80 pàgines.

Preu de subscripció anual 4 ptes.

Número solt, 50 cèntims

Venda i subscripció a Olot:
LLIBRERIA BONET
Carrer Major, n.º 3

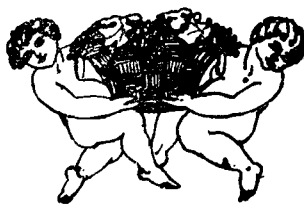
PIU ORRI

S. Esteve, 12

Camiseria, Corbateria,
Genres de Punt

Grands assortits
a preus econòmics de
Llanes, Sedes i Cotons

Celler Olotí

Casa recomanada per a
vins de tota confiança.

Olis, sabons i comestibles
de primera qualitat

Passeig de Blay (Firal), 52
(Davant del Teatre)

DON

JUAN COMES CERQUEDA

ABOGADO

HA FALLECIDO A LA EDAD DE 79 AÑOS

habiendo recibido los SS. Sacramentos y la Bendición Apostólica

E. P. D.

Sus desconsolados hija D.ª Carmen, hijo político D. José Teixidor y Surroca, nietos Mercedes, Manuel, Conchita, María Juan y Joaquina, sobrinos, primos y demás parientes (ausentes), al participar a sus amigos y conocidos tan irreparable pérdida les ruegan se sirvan tenerle presente en sus oraciones y asistir mañana, sábado, día 20 del actual, a las seis y cuarto, a la casa mortuoria para acompañar el cadáver a la Iglesia Parroquial y de allí a su última morada.

Olot, 19 Mayo de 1916.

Al entierro solo asistirán hombres.

NOTICIARI

ADICIÓ AL NUM. XXXVII DE VIDA OLOTINA

Nostre Il·lm. Prelat el Reverendíssim Dr. Mas, ha continuat la Santa Visita Pastoral per nostres encontrades.

El dilluns a la tarda feu la seva entrada solemne a la Parroquial de Sant Cristòfol les Fonts, siguent-li dispensada una arribada brillantíssima. El digne Sr. Rector, Dr. Angel Sauquer, s'esmerà en gran manera per a rebre degudament al qui hi anava en nom del Senyor. A la entrada de la iglesia hi era elevat un arc de triomf, en el qual molt oportunament hi havia inscrita una llegenda de St. Pau.

Atentament convidats hi assisti una comissió del nostre Ajuntament presidida per el Sr. Alcalde D. Joan Tresserras, el diputat a Corts senyor Llosas i els provincials senyors Masramón i Solà. Acompanyat per una gran multitud s'encaminà a la iglesia, aont dirigí a tots una sentida i apostòlica oració.

L'endemà el benemèrit Dr. Angel Sauquer molt galantment reuní en torn de la taula rectoral presidida per S. S. Il·lma. a les autoritats civil, militar i judicial, als diputats a

Corts i provincials i altres distingides personalitats, obsequiant-les amb esplèndit dinar, que transcorregué en mig d'un ambient afabilíssim de franca cordialitat i respectuosa consideració.

=

Diümenge pròxim es el dia senyalat per a celebrar a Barcelona a la immensa pista del teatre grec del Parc Güell, la grandiosa festa de la Unitat Catalana, que devindrà acte trascendental i magnífica afirmació de la vitalitat exuberanta que gaudeix la Lliga Regionalista. A ella hi assistiran trenta set regionalistes de Olot i comarca, els quals portaran a la festa magna amb llur entusiasme, la representació del intens amor i fidelitat a la causa catalana de tots els regionalistes olotins. Mai com diümenge, Catalunya haurà vist diüda semblanta i gloriosa.

Alguns dels que no hi han pogut assistir-hi, celebraran la festa unint-se en àpet de germanor el diümenge en el *Pabellón Mundial*.

=

Ha sigut demanada la ma de la distingida senyoreta Na Assumpció

Gassiot per al nostre benvolgut amic el jove fabricant d'aquesta ciutat en Xavier Sacrest.

=

Els veïns pobles de Sant Esteve de Bas i Begudà celebraren l'acostumat Roser. Hi abundaren els olotins amics de disfrutar de tals típiques festes.

=

Diumenge a les 4 de la tarda, va tenir lloc en el Teatre Principal d'aquesta ciutat l'anunciat mitin que, per a demanar l'indult dels condemnats a la última pena, a conseqüència dels successos ocorreguts a Cenicero, va organitzar la «Federació Obrera» local.

Al acte hi assistí una nombrosa concurrència.

Feren us de la paraula alguns oradors locals, junt amb dos companys de la Confederació regional de Barcelona.

=

La carrera de la Volta a Catalunya, de que parlàvem en el nombre passat, començarà segurament el dia 23 de Juliol pròxim, al objecte de que puguin estar en bon estat les carreteres.

=

Diumenge a les 10 del matí s'uniren en matrimoni en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura, el conegut comerciant de Girona D. Agustí Corominas i la bella senyoreta Carme Ros, filla de nostre bon

amic D. Jacinte. Rebin nostre més coral enhorabona.

=

A darrers del mes entrant en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura d'Olot, cantarà la seva Primera Missa el novell sacerdot Mossèn Pere Puncet. L'apadrinaràn en tant solemne acte, el conegut industrial En Rafel Hostench i la Sra. Na Magdalena Quintana.

=

Diumenge passat el Sr. Comandant Auxiliari de Somatents i el Cabo de Partit D. Nonito Escubós, passaren la revista anyal reglamentaria als Somatents dels pobles de Sant Esteve de Bas, Las Presas, Joanetas i Sant Privat de Bas.

Demà passat la passaràn els pobles de Santa Pau, Mieras i Sant Miquel de Campmajor.

=

La secció recreativa del «Centre Catòlic» de Banyolas te projectada una excursió per a últims de Maig a nostra ciutat, donant amb tal motiu, una funció en el teatre del «Centre Catòlic».

=

Se trova entre nosaltres el reputat i aplaudit *Tercet Montserrat*.

=

Diumenge 21 del corrent, tindrà lloc en l'*Ateneo Obrero* un gran festival organitzat pel «Grupo Excursionista», el qual consistirà en una excursió al Cràter de Santa

Margarida i una funció teatral a la nit, posant-se en escena l'obra en tres actes: *La Primera Comunió*, la que serà desempenyada per distingides senyorettes de la Societat.

=

Ha sigut detingut a n'aquesta ciutat per la guardia civil el súbdit francès Josep Jean Daguillame que estava reclamat per el jutjat de Figueras per robo de caballs.

=

El sorteig de l'euga Poney junt amb el seu carret que anava a favor de La Creu Roja de Girona fou agraciat amb el número 8919.

El posseïdor de dit bitllet ha de tenir present que caduca al mes i corre al seu càrrec els gastos d'alimentació de dita euga.

=

Foren detinguts com a suposats autors de varis robos en la estació de carga del ferro-carril d'Olot a Girona, Josep Rosès, Josep Llorente, Miquel Roura i Josep Boigas.

=

A primers del pròxim mes de Juny, se celebrarà en aquesta ciutat un certamen d'aucells adjudicant-se varis premis en metàlic.

=

A Girona s'ha obert un concurs per a erigir un monument sepulcral, dedicat a les heroïnes de la célebre companyia de Santa Bàrbara forma-

da per dònnes gironines, que va pendre part en els sitis de 1808 i 1809. Dit monument se emplaçarà en la capella de Sant Narcís, de la Iglesia de Sant Feliu; El seu cost no podrà excedir, de 5000 pessetes.

El Jurat el formen D. Joan Llimona, D. Francesc Monsalvatge, D. Manuel Almeda, D. Felix de Azúa, i D. Rafel Masó.

El temps per a presentar els treballs termenarà el 30 de Juny vinent i el monument deurà quedar llest el 20 d'Octubre pròxim.

=

Per les cantonades de nostra ciutat han aparegut uns cartells, anunciant per el dia 11 de Juny venider, l'anada a Girona de l'orquestra «La Sinfònica de Barcelona», per a donar-hi un concert.

Tenint en compte els valiosos elements que componen la orquestra, es de esperar tindrà un bon èxit.

=

La temporada de sardanes que ve celebrant-se cada any en les pintoresques fonts de Sant Roc no pot començar-se, degut a no haver-hi cap orquestra disponible.

=

Com de costum la Societat «Centro Obrero» diumenge celebrarà ball a la nit, tocant-hi el quintet que dirigeix en Celestí Bofill.

=

El moviment de població ocorregut des del dia 10 al 17 de Maig ha sigut com segueix:

Defuncions: Joaquim Massaguer, 52 anys, casat; Julia Roura, 5 anys, soltera; Ramón Sala, 64 anys, viudo; Magdalena Blané, 75 anys, viuda; Gràcia Ascalé, 14 anys, soltera.

Matrimonis: Florenci Bartrina amb Teresa Targarona; Ramón Tubert amb Maria Sarola; Agustí Corominas amb Carme Ros.

Naixements: nen, fill de Francisco Falguera i Victoria Magret; nen, fill de Pere Dorca i Agna Teixidor.

==

Dissapte passat va esser portat el Santíssim Viàtic a la nena Matilde Sacrest Monsalvatje, qui es troba afectada de greu malaltia, i qui rebé aixís per primera vegada la Sagrada Comunió amb gran fervor. Al acte hi assistí una nombrosa concurrència.

Fem vots al cel per a que Deu concedeixi a la petita malalta un bon remei.

==

Dijous van reunir-se els operaris de la casa «El Arte Cristiano» i acordaren unanimitat obsequiar al seu Director D. Ramón Terrades, amb motiu de deixar el seu càrrec, dedicant-li una placa commemorativa que compren la alta estima i simpatia amb que ha estat de tots considerat durant el llarg temps

de la seva experta direcció, que data des de la fundació del mentat taller.

Serà substituït tal càrrec, per el nostre estimat amic el distingit i benemèrit escultor D. Martí Casadevall. La designació del qual ha sigut molt ben rebuda i encertada.

==

Durant aquesta setmana els empleats del repès han demostrat molta activitat, siguent nombroses les denúncies que han pogut fer per defraudació. Es molt digne d'elogi que's procedeixi amb la deguda activitat.

==

Diumenge celebrarà la festa de Sant Isidre el poble de Sacot. Ha estat contractada la orquestra «La Municipal Olotina».

També la dita orquestra tocarà a la nit a Sant Joan les Fonts.

==

El poble de Sant Pere de Vianya celebrarà la festa de Sant Isidre. Hi tocarà la orquestra «La Principal Olotina».

==

La Junta Administrativa del Hospital, en reunió celebrada el divendres de la setmana passada, acordà fer públic el seu fons agraïment als distingits i simpàtics joves qui desinteressadament contribuïren al bon resultat de la capta a favor del benèfic establiment el dia del Combregar General. Aixís mateix estima el concurs de la Banda Municipal.